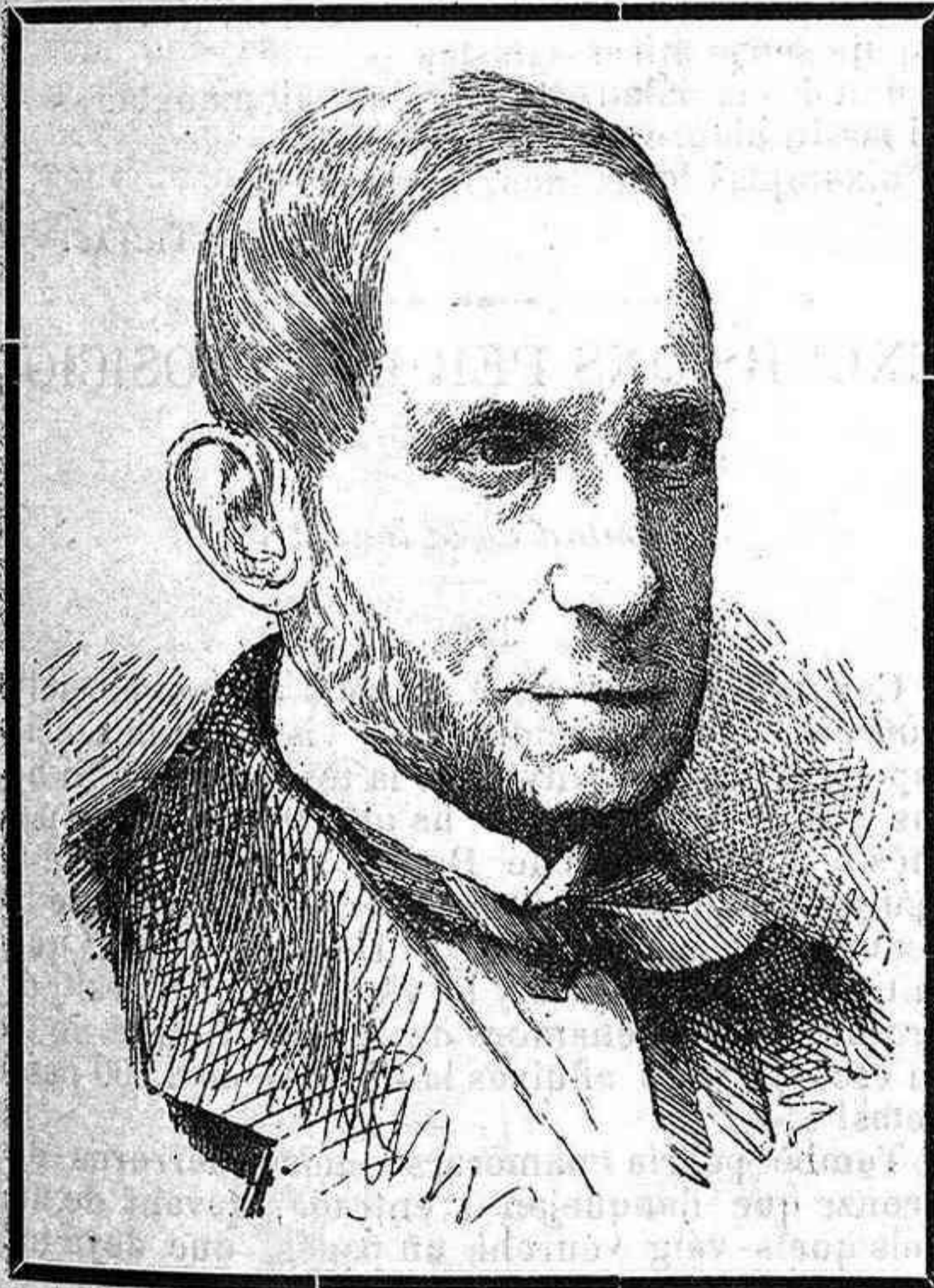

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya, 3 pessetas
Cuba y Puerto Rico, 4.—Estranger, 5.

CAPS DE BROT.**ANTONI M. BRUSÍ.**

Un periodista notable
y una excelenta persona
que ab son talent incansable
va da un renom envejable
al *Diari de Barcelona*.

¡LA BOMBA!

—¿Que no s' hi alsa vosté?—

Es la primera pregunta que 's dirigeixen avuy totas las personas, després d' apretarse la mà.

Lo globo cautiú y la escandalosa calor que repentinament se 'ns ha tirat á sobre, son los assumptos capitals de totas las conversacions.

Hi ha persona desocupada que desde 'l primer día que la bomba 's va aixecar no s' ha mogut del terrat, contant las ascensions que 'l globo verifica.

—Miri—'m deya un d' aquestos que pentinan lo gat,—dilluns va alsarse dinou vegadas, lo dimars quinze, lo dimecres...

—Digui donchs que no deu perdre 'l globo de vista ni un moment.

—No senyor: fins hi contat los duros que han fet; perque reperi, á setze passatjers cada vegada, á rahò de duro per passatjer, son...—

En fi; que la empresa del globo, sense pensar'ho tè una pila de gent que li porta 'ls llibres. Si acás tracta de defraudar á l' hisenda en lo pago de la contribució corresponent, me sembla que ho tè brut. Los investigadors voluntaris que li han sortit la fastidiarán de mala manera.

Los ciutadans de costums senzillas están una mica soliviantats: la innovació del globo cautiú los fa molta admetlla.

—Jo no sè—diuhen—com l' autoritat las permet aquestas diversions. ¡Ara veji qué succehiria si la cistella 's volcava! Tot lo parque plé de cadávres difunts...

—Y lo més xocant es que encara fassin pagar per enfilars'hi. Los que s' alsan al Torin, al menos si s' exposan la vida també saben que guanyan un bon pico, pero ¡pagar per anarsen a volar com un falsiot, ab perill de rompres l' ánima! Aixó es un vèrdader absurdo.—

Per xó un á qui li preguntavan si pensava aixecarse ab lo globo, va respondre ab la major naturalitat:

—¿Quánt donan?—

Los vehins del Born á horas d' ara son ja tots aeronautas y están enterats fins dels més petits detalls de la cosa.

Pero 'ls que viuen á l' altra part de Barcelona, sobre tot si son curts de vista, passen tot lo sant dia fentse creus y formulant preguntas extravagants respecte al globo cautiú.

—¿Quantas personas diu que s' hi enfilan cada vegada?

—Setze ó disset.

—¡Mosca! Donchs porta molt pes aquest trasto. Ha de ser molt gros; perque miri que aixecar setze personas, una bomba plena de fum...

—¡Oh! Es qu' es plena de gas.

—¿Gas com aquest de la escala? ¿Y la gent soporta aquella furtó?

—Pero home de Déu ¿qué 's pensa que la gent va á dintre?

—¿Donchs ahont? ¿A fora? ¡Quína barbaritat!—

En moltes casas hi ha freqüents disputas motivadas per l' afició d' algun individu de la familia á elevarse ab lo globo.

—¿Qué no ho sabs, Pepeta? Demá m' also.

—¡Oh! Ja m' ho penso: també m' alsaré jo, si estich bona.

—¿Ab la bomba?

—¡Qu' estás borrango! Jo me 'n guardaré prou y tú també.

—¿Jo? ¡Oh cá! Avuy hem quedat ab en Pujol y l' Antonet que demá 'ns hi aixecarem.

—¡No ho vull de cap manera!... ¡Enfilarte ab la bomba! Si ho probas, vaig á casa l' arcalde del barri y demano 'l divorci.

—Pero dona... ¿no dius devegadas que de bona gana 'm tirarias més enlayre que las estrellas? Aixís t' estalviaré la mitat de la feyna.

—Bé, vaja, no ho vull. Un pare de familia que té obligacions y quatre criaturas, no se 'n va á fé 'l ximple per dalt dels núvols.—

Certas personas están amohinadas també pèl mateix concepte; pero pres baix un altre punt de vista. 'M refereixo als acreeadors.

Un sastre atura á un client *atrassat*, al mitj del carrer.

—¡Hola! Vè molt bé.

—¿Per arreglar alló? Li adverteixo que estich mal de fondos.

—No: es per un' altra cosa. M' han dit que vosté tracta d' alsarse ab lo globo cautiú.

—¡Ah! Si senyor.

—Pues me farà 'l favor d' abstenirse'n. No 'm convè de cap manera.

—¿A vosté? ¡Si qu' es salat! ¿Y per qué?

—¿Per qué diu?... ¿Que no 's recorda de la cantitat que m' está adeudant? ¡Setanta sis duros!

—Y bueno ¿y que 'ls hi nego?

—No me 'ls nega .. pero se 'n va ab la bomba.

—No tingui cuydado.

—¿Y si no torna?

—¡Bò! ¡No haig de tornar! ¿No sab que 'l globo está lligat ab una corda?

—¡Oh! No me 'n fio: la corda sempre 's trenca per la part més flaca, y aquí la part més flaca es lo sastre.—

Lo graciós es escoltar als que no més han vist lo globo de lluny y volen fer veure que s' hi han enfilat.

—Es un espectacle deliciós;—deya un—Barcelona, vista desde allí dalt sembla un pessebre: la

casa de la Ciutat fa 'l mateix efecte d' una garita y 'ls concejals, quan ne surten, semblan *ratas*.

—¿Que també 's veuen las personas?

—¡Cá, home, cá! ¡Qué diable 's tenen de veure.—

Per acabar vaig á transcriure lo que 'n deya l' altre dia, parlant del globo, un barceloní molt poch amich del arcalde

—No s' que pagaria—exclamava l' home—perque la bomba fós mèva.

—¡Ja ho crech! Per ferhi negoci.

—No senyor; per convidar á D. Francisco. L' engrescaria perque s' hi enfilés tot sol y quan ja s' hagués assentat en la barqueta ¡zas!...

—¿Qué?

—Tallaria la corda ¡y que anés allí hont li dongués la gana!

A. MARCH.

A UN NAS.

SONET

dedicat á mon íntim amich lo SR. NAS DIDAL.

Pirámide d' Egipte mal formada
pebrot vermell, maduixa pensativa,
brasa de foch que l' aire no l' aviva,
macís piló per una cantonada.

Cova tan gran, com malament formada,
per amagar quan la tempesta arriba,
un remat de moltons; que de tot priva
lo teu nas ab son ombra regalada.

Ensenya als arquitectos y als artistas
lo que pot lo teu nas dins sas esferas,
y puja sense miras egoistas

dalt d' eix palau, y encara qu' ab mangueras
hi fassin ploure los exposicionistas,
si aixampas lo teu nas, fora goteras.

BUFA-TRIPAS.

EXCURSIONS PER L' EXPOSICIO.

II.

Lo palau de la industria.

JAPÓ.

Car lector, si ets casat, escolta un bon consell: guárdat com d' escaldarte de visitar á la secció japonesa en companyia de la teva muller. Si ho fas pagarás lo pato. Hi ha allí tan bé de Déu ó més ben dit tan bé de Budha, y cada cosa te 'l seu préu marcat de una manera tan clara, que la seducció es irresistible. ¡Y Déu nos guard' que la tinguis embrassada y li vingui un fort desitj d' arquimesa y s' enamora de la millor, que no te 'n escapas si no afluixas la friolera de 2,000 pesetas!

També podria enamorar-se dels guerreros de bronze que flanquejan l' entrada, davant de un dels quals vaig veurehi un pagés, que deya tot extranyat:

—Miréu, miréu ¡quin Sant Miquel més lleig!

Impossible donar una idea detallada de aquesta rica, abundant y notable instalació. Allá hi ha de tot: mobles, brodats, sedas, cortinatjes, alfombras, vanos, para-vents, papers pintats ab gran delicadesa, bronzes y porcelanas. De gerros, plats, jochs

de café y de the y demès utensilis per l' istil n' hi ha una varietat inmensa y tot decorat ab un gust sorprendent, extraordinari.

Y cuydado que ja no parlo de altres molts objectes que si no son bonichs, son útils, com las tintas, los colors, los cistells y altres traballs de jonch, los dolços y confituras, la cera de balena y de sardina, las conservas, los llibres y mapas y tot un ingenios sistema de pescar, compost de ams, esques y bertrols, perque la nota característica

del poble japonés, no es tan l' utilitat com lo sentiment artistic.

Mirin si 'n son d' artistes que hasta tenen bastons delicadament escultrats de dalt á baix ab adornos preciosos, de manera que al que 'n rebi una garrotada, per forza li ha de quedar marcada á la pell una preciosa cenefa.

Me sembla que no pot donarse una rahò més contundent de que 'ls japonesos son uns grans artistes.

XINA.

¿Y 'ls xinos?

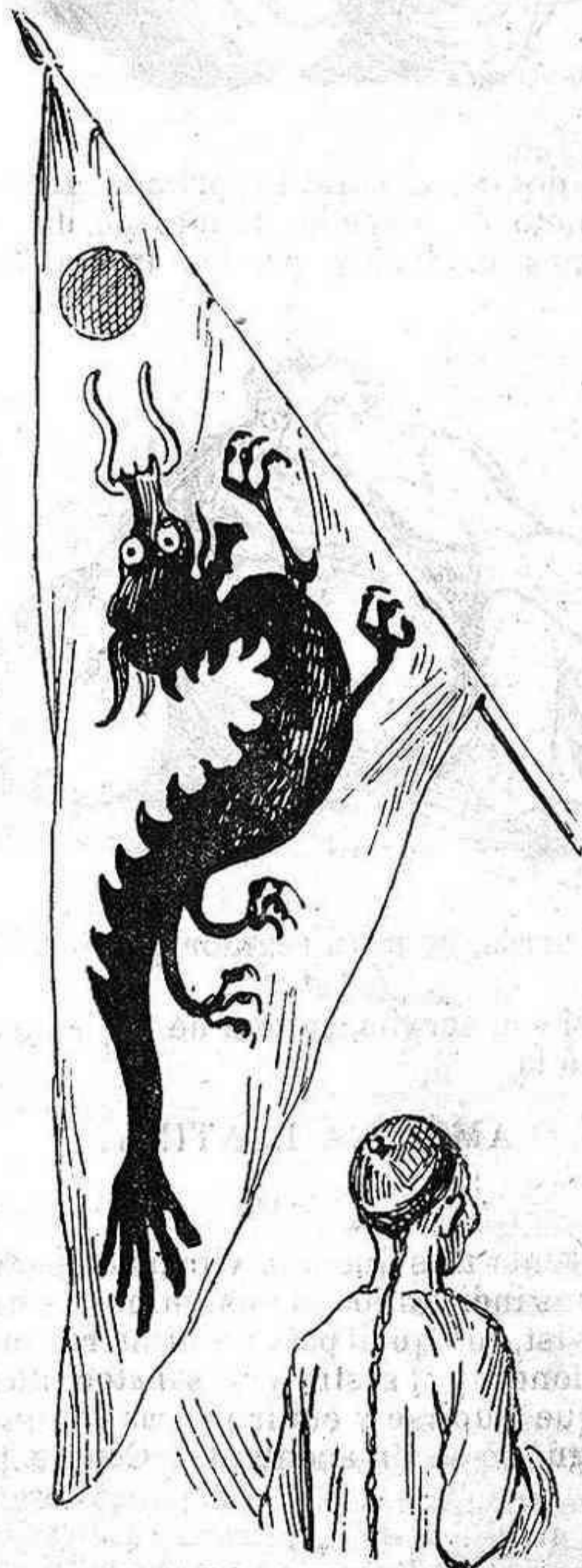

¡Quina instalació més superba! ¡Quin bon gust, quin primor, quina paciència suposan aquells traballs de marfil trapat, aquells mobles incrustats, aquellas telas brodadas d' aucells y flors, inscrites en preciosos marchs que forman pantallas y para-vents! La delicadesa y 'l bon gust no poden arribar més enllá.

Los xinos no s' han limitat á exposar productes, han exposat personas de debó. Vestits al us de la seva terra, calats ab aquellas sabatas que no fan soroll y ab la gran qua que 'ls surt de sota del casquet y quan convè la fan servir de cap-sana, ja 'ls dich jo que 'n tenen de miradors. A mi m' agradan perque sempre sembla que riguin.

Una particularitat: cada día que vaig á l' Exposició 'ls trobo més grassos. ¡No es tot hù menjar quatre granets d' arrós, ó atiparse de costellas y biftechs al istil nostre!... Si van seguint aixís, quan regressin á la Xina á casa seva no 'ls coneixerán.

Tornant á la instalació es una maravella 'l gran tapis brodat que s' extén sobre la paret davant de la porta. Fíxinse també ab las telas dels aparadors y veurán quins colors y quins teixits. De vanos n' hi ha de preciosos: las caixetas y arquillas son magníficas, y hasta 'ls fanals de paper están dihent:—Compreume!

Un detall: sobre la instalació hi flota una bandera groga, ab un dragó molt estrany al mitj. A la quènta aquell dragó representa la Patum de la Xina.

FORMOSA.

Sense ser rica com las anteriors, la instalació de Formosa, tancada dintre de un sol armari, es curiosíssima.

S'hi veuen monedas foradadas de las que portan sort, capolls de seda, objectes de bronze, de porcelana y de laca, un preciós cobre-llit y armas, vestits y telas dels salvatjes. Es de advertir que 'ls salvatjes son econòmichs y gastan la menos cantitat de tela possible. Com las donas á la moda.

Ah! Me 'n descuidava: també hi ha ídols. Aquí

'n tenen dos de mostra: lo primer groch y vert y ab boneto de capellá, tè més de 400 anys. L'altre es més modern y per las trassas gran afi-

cionat al arrós, com un regidor que jo coneix.

Y ara si son servits, saltém de un brinco desde l' Assia á la

AMÉRICA LLATINA.

BOLIVIA.

No presenta més que una vitrina ab pedras que son, segons indican los rétols, minerals de plata.

Per lo vist, en aquell país no hi ha res més. Per pagar la fonda y 'l sastre y 'l sabater, no han de fer més que ajupirse y cullir pedras d' aquellas.

Que algú no se 'n acontenta? Cop de pedra y en paus.

¿Deya que á Bolivia no hi havia res més. M'equivocava: hi ha també pells y xocolate, y dintre de una altra vitrina que porta 'l rétol de *Productos mineros* hi ha unas ninas molt extranyas.

¡Minas de ninas! ¡Vaya un país més original.

ECUADOR.

Algún barret de jipijapa molt fi: un tros de fusta de 2 metros de diámetro, tagua, llanas molt bonas y molt grá de fer xocolate.

L' Ecuador es terra de molt cacau.

Pero aquí no 'l necessitem per res: los nostres xocolaters saben suplirlo perfectament ab pá torrat.

Presenta també una magnífica colecció de *serpetas* de tots colors, que farían la desesperació de 'n Carlos Altadill, si 'l pobre Carlos encare fos viu. També hi ha un cap de indio reduhit, que fa mitja basarda.

¡Quántas donas lo veurán y de nit lo somiarán.

HONDURAS.

Un armari de *zarza-parrilla*, marca M. C.

—¿Per qué serveix la zarza-parrilla?

—No nos metamos en HONDURAS.

BUENOS-AIRES.

Una sola instalació, y aquesta es de cigarrets y puros, tot molt ben elaborat.

¡Aprén, aprén, Tabacalera!

¿Y no hi ha més que tabaco á Buenos-Aires?

Si senyors, hi ha també un gran orador, anomenat Hector F. Varela, que de acort ab en Rius y Tauler, va dirigir un pompós manifest á las repúblicas americanas, compromententse á ferlas concorre en massa á la Exposició de Barcelona.

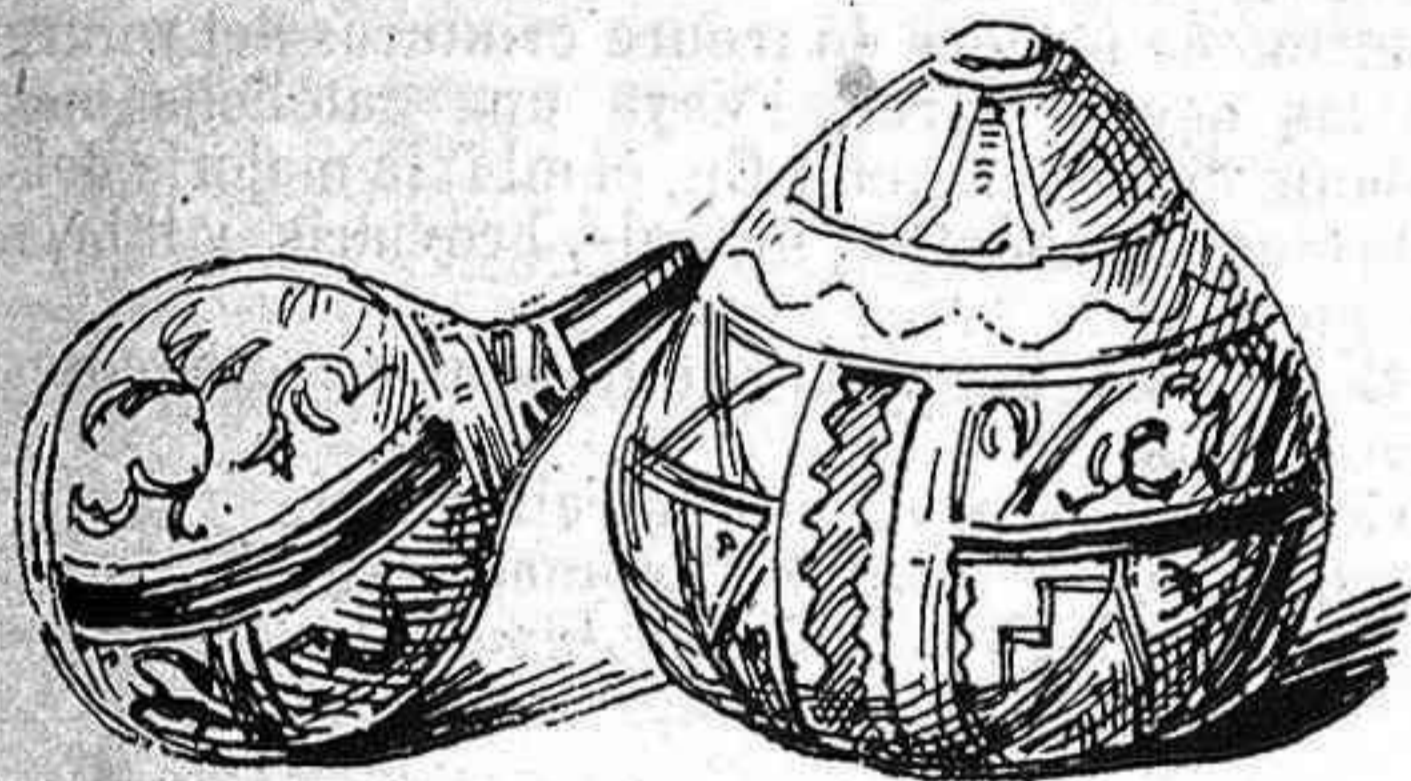
Ara s' ha vist ben clar que 'ls seus paysans *ni menos se l' escuchan.*

¡Mal enguanyat bombo! ¡Mals enguanyats impresos! ¡Mal enguanyat franqueig! ¡Y mal enguanyat mal-de-cap!

PARAGUAY.

República dominada durant molt temps pels jesuítas: desseguida 's coneix. Los objectes naturals, fustas, pells, herbas medicinals, herba mate, etcétera, etc., son de una gran riquesa. Los jesuítas no van may á cap país pobre. En cambi 'ls productes de la industria son toscos y rutinaris. De las mans dels jesuítas no 'n surt cap poble adelantat.

Hi ha teixits indios y *crochet* y altres labors de gent civilisada, un venta-fochs de palma com los nostres, un traje de india consistent ab una especie de perruca de plomas y una gran colecció de carabassas ab dibuixos.

Son las que regalan las noyas del Paraguay als seus pretendents.

La colecció zoológica es abundant: moltes serps en conserva, numerosos aucells, un gran coco-

drilo (yacari) que per treure 'l cap del aparador ha trencat un vidre y bastants quadrumans, entre 'ls quals se distingeixen un mico trist crucificat y un mico alegre que 's diverteix.

Un detall: lo tabaco del Paraguay está més ben elaborat que 'l nostre ¿ho t'entés, senyora Tabacalera?

Un altre: aquest país exposa una gran colecció de bastons.

¡Si al menos sapiguessen emplearlos contra 'ls jesuítas!...

CHILE.

República molt adelantada. Exposa numerosas classes de vi, perfectament embotellat; varias mostras de grans com los que 's cullen aquí á Espanya; alguns armaris de llibres; notables exemplars de minerals y una gran colecció de fotografias.

Chile ha demostrat que no necessita casi res de nosaltres. Pero qui ho ha demostrat encare ab més eloqüencia, es l'

URUGUAY.

¡Amigo, quina instalació més complerta! De las repúblicas sud-americanas, l' Uruguay se 'n endú la palma.

Allá hi ha de tot: mármols, pells, cuiros, calsat, perfumeria, teixits de seda, galletas, sabons, fustas, llantias, fasolets, monjetas, cacauhets, avellanas y hasta vi, y oli y ayguardents.

Vostés dirán:—Si las Repúblicas americanas van seguint aixís y produheixen tot lo que produhim nosaltres ¿qué dimontri hi enviarem al cap-de-vall?

Jo crech que no podrém enviarhi mes que algun carlí de tan en tan, perque l' esquilin.

Es de advertir que l' Uruguay produheix molta, pero molta llana.

Una cosa notable es lo modelo d' estudi, dotat de banchs-taulas molt ingeniosos. A la taula del mestre no hi ha palmeta.

Un dels encarregats de aquesta secció estava empenyat en regalarme *tasajo*, ó sigui carn seca, perque la probés. Conech aquest aliment y no 'm fa felís, y hasta crech que si volen aclimatarlo á Espanya haurán de desenganyarse.

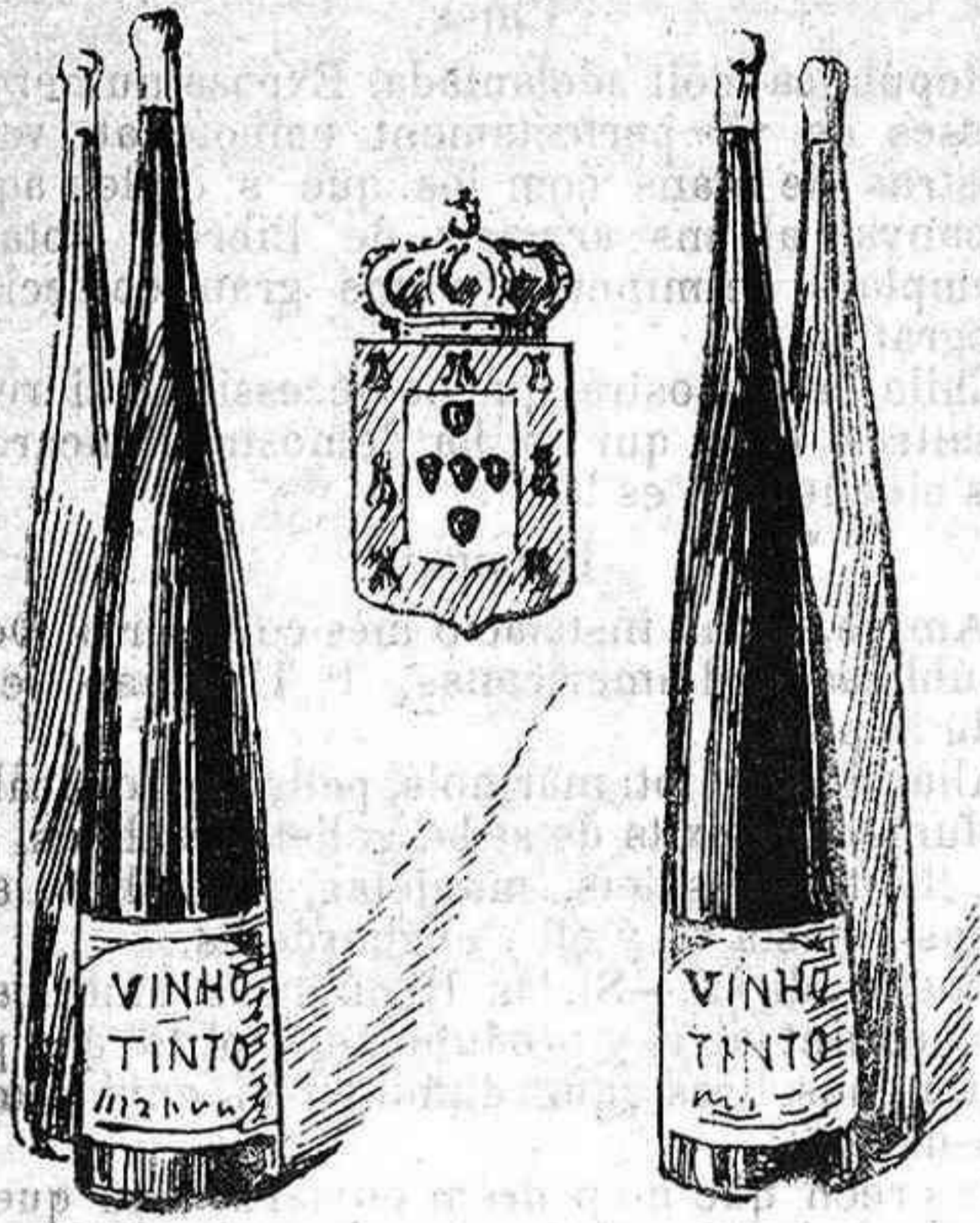
Aquí 'l bacallá ha pegat primer, y ja se sab: qui pega primer, pega dos cops.

**

De América á Europa. Y al arribar á Europa desembarquém á

PORTUGAL.

Poca cosa hi ha: mármols y rajolas mosaich; una instalació de vi embotellat en unas ampollas

molt llargas y primas, y dos instalacions de fotografias, l' una de un aficionat y l' altra de Fonseca y C.^a, sumament notable.

Portugal ha pensat també ab los nostres regidors que ab motiu de la Exposició van de banquet en banquet; de tiberi en tiberi. Al efecte presenta ayguas minerals de Pedras Salgadas (Oporto), las quals, segons indican las etiquetas, *facilitan a digestao*.

BÉLGICA.

Per mí Bèlgica es una verdadera casa de burgesos richs, que treballan molt y viuen felissos, plens de comoditats y de benestar.

Entre las cosas que revelan la limpieza, l' ordre y la previsió de una familia, res com los armaris de la roba blanca, y en la secció belga s' hi veuen instalacions de teixits de fil en totas las sevas varietats, que totas las donas de sa casa s' hi aturan embadalidas. Las da Werhoost germans, y de Rey, *ainé*, se 'n emportan totas las miradas.

Alguns aparadors de blondas demostran que las senyoras belgas saben lluhir com las espanyolas.

Los aparadors de cristalería, pisa fina y porcelana res deixan que desitjar.

Cuynas econòmicas, xamaneyas de mármol y bateria de cuyna revelan distinció y confort, lo mateix que las lámparas, la decoració de habitacions y unas hermosas cadiras de 4 á 6 pessetas cada una, que son un portento d' elegancia y baratura.

La part de repostería es també abundant, fentse notar los xacoiates y las galletas y una gran instalació de aixicoira ab que 'ls Belgas reemplasan al

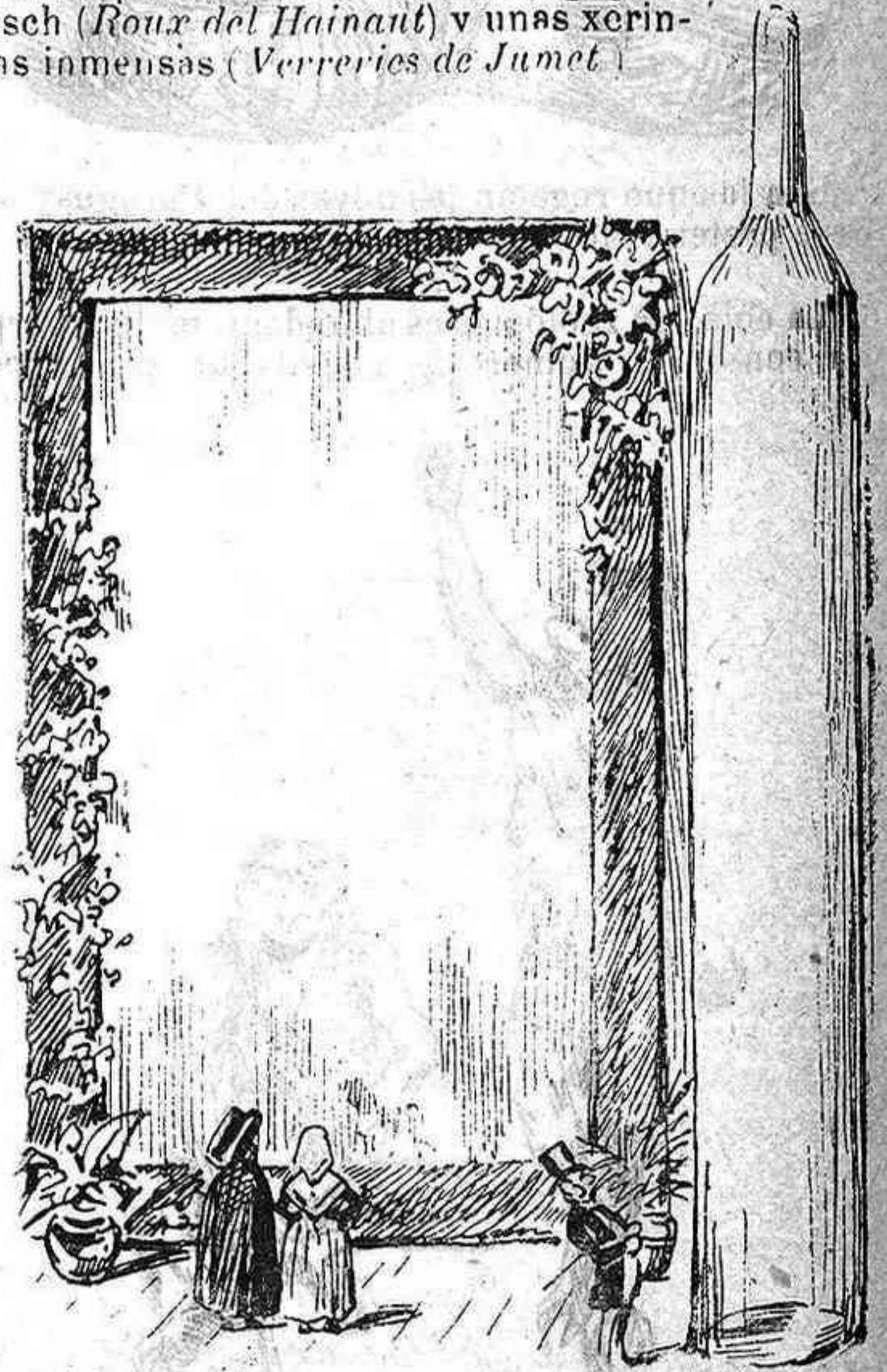
café. Hi ha, ademès, numerosos licors, entre ells lo celebrat Ginebra de la Campana, capás per sí sol de aumentar considerablement la població de Bèlgica, perque 'l que 'n beu una mica massa 's *posa belga* desseguida.

D' objectes industrials n' hi ha la mar: comensant per las llambordas de las canteras de Quenast, que son aquellas que han fet tanta proba en lo carrer de la Princesa, y acabant pèls papers de imprimir de Noirhat que 'n presenta un rollo de 6 kilòmetros de llargaria, seria quènto de no acabar may, si 'ns proposèssim citar la gran varietat de articles que figuran en las senzillas y bèn surtidas instalacions belgas. Blanquet, carbó de cok, mosaichs, rajolas finas, midó, espelmas, productos quimichs, aparatos d' óptica, armas, rails y rodas, cordas, galons, cotillas, planxas per fer serras, vestits impermeables per miners, barrats, cistellas, aparatos ortopédichs, bronzes, casullas, campanas, planxas de metall trepadas, claus mecánichs, ferros forjats, aisladors elèctrichs, mollas de carruatje y un gran assortit de manufacturas de totas classes demostran la pasmosa activitat del poble belga.

La Universitat catòlica de Louvaine exposa numerosas obras de carácter científich y una gran colecció de fórceps de treure criaturas del ventre de las sévas mares. ¡Vaya uns catòlichs més amants de la ciencia! En cambi, la majoria dels llibreters presentan missals, breviaris y llibres religiosos.

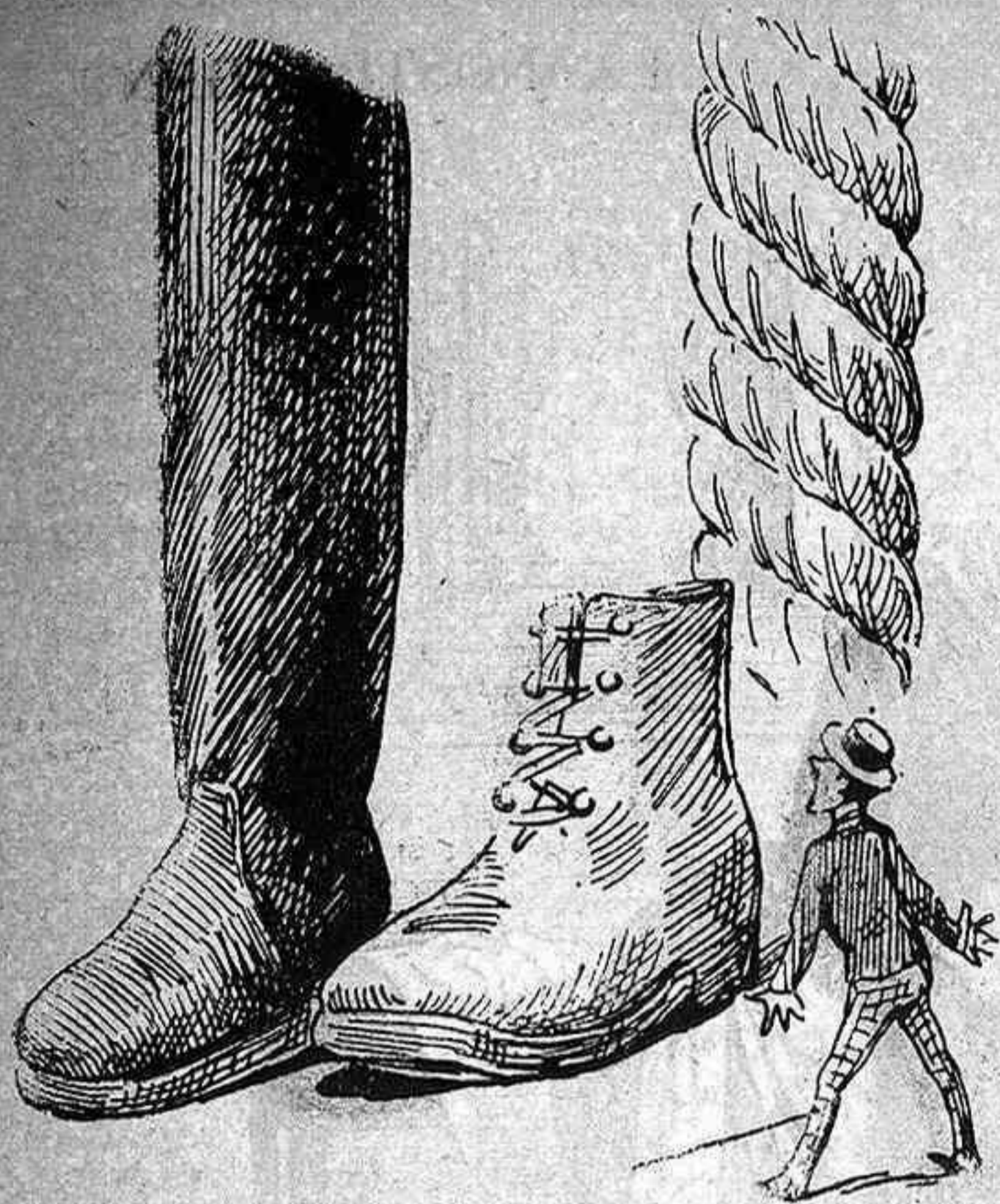
Bèlgica es una nació petita qu' exposa cosas molt grans.

Com per exemple: un mirall gegantesch (*Roux del Hainaut*) y unas xeringas inmensas (*Verreries de Jumet*).

Ah, y com á cosas grossas los llibants d' Hellebaut y aquellas botas marinas de Oostende, que Dèu nos en guard' de una trepitjada.

Y ara, amat lector, fins á la senmana entrant, que 'ns passejarém per Fransa.

P. DEL O.

UNA PREGUNTA Y UNA RESPOSTA.

—Son tos cabells brins d' or fi,
los teus ulls son dos brillants,
tas dents perlas y diamants,
ta cara sembla satí.

Per alcansar lo têu si
y viure com dos aymants,
faré sacrificis grans...
¿Qué haig de fer, donchs, bella ingrata?
—No res; descambiarme en plata
tot l' or que has dit y 'ls diamants.

S. DEL PALAU.

CONQUISTA ESGUERRADA.

QUADRET MILITAR.

La Filomena está una mica impacient
Y tè molta rahò. Fa un' hora—desde las tres,
un' hora justa!—que 's passeja per las voltas de
la plassa Real, esperant al seu fulano, y 'l seu fu-
lano no 's veu en palla ni en pols.

—Arrastrat!—murmura entre dents la simpá-
tica cuynera, caragolant ab visible rabia una
punta del devantal—¡arrastrat! Ja m' hi jugaria
qualsevol cosa que s' haurá entretingut ab alguna
altra.—

Pero si 'l seu fulano no compareix, comparei-
xen en cambi dos soldadets de procedencia dup-
tosa, que al veure allí una criada, sola y tan bo-
nita, se fican á la closca 'l propòsit de conquis-
tarla, ni que siga anant á mitjas.

—L' un d' ells—un ros, de color de muniato
bullit—comensa l' atach ab los tiros de costum.

—¡Mira tú, que *chiquia* más guapa! ¿esperas al
novio?

—¡Quiá!—anyadeix l' altre, un moreno bastant

pronunciat.—¡á que va que no le tiene! Oye tú,
¿cómo te llamas?—

La Filomena se 'ls mira de regull y al véurels
tan disminuhits y estrambótichs, s' aguanta 'l
riure y 'ls deixa sense resposta

—¡Otra! ¡Paece que es muda la chica! A ver
si te animas. ¿No te gustan los *melitares*? Yo me
llamo Basilio

—Y yo Ramon.

—Y jo *narancas*,—diu llavors la minyona do-
nant un pas, pera allunyarse dels dos galante-
jadors.

—Pero, mujer ¿es que tienes el empleo de
guardiana de esta plaza? ¿Te vas á estar aquí
tiesa, *toica* la tarde? Vaya, no seas testarudá...
Míranos un poco, que no *semos* tan despreciables.

—Y hasta te vamos á regalar con buñuelos:
¿no te agradan á tí los buñuelos?

—¡Bons bunyols sou vosaltres!—pensa la Filo-
mena, fent un gesto de impaciencia.

—¿Qué es lo que respondes, muchacha? ¿Te
has dejado media lengua en casa?—

Aquí 'ls quintos se posan á riure, celebrant
ells mateixos la *gracia* que acaban de dir. Ani-
mantse una mica més, en Basilio s' acosta á la
minyoneta y li estira 'l mocador del coll.

—¡No 'm toqui!... ¡fastigós!.. ¡Que s' han figu-
rat aquestos!

—¡Cuernos con la moza! Creo que relincha.
¿Te duele que te toque el pañuelo? ¿Y si te diese
uno nuevecito, más *majo* que ese?

—Y yo te daría otro, con lo que serían dos pa-
ñuelos...—

La Filomena ja ni menos los sent. Desde la
cantonada de can Clausolles ha vist venir al seu
fulano. Ab la pressa que 'l pobre xicot porta, 's
coneix que si ha retardat no ha sigut per culpa
sèva. La cuynera interiorment lo perdona y l'
absol...

Los dos soldats han anat seguintla y 's dispo-
san á atacarla altra vegada, quan se quadran ab
tota serietat y saludan militarment á un sargento
que s' acosta.

Es lo xicot de la Filomena.

—¡Gracias á Dèu!—exclamá aquesta.

—¿Qué hay?

—Mira ¿veus aquestos dos soldats? Pues m' han
estat requebrant fins ara.—

¡Verje santa! Los pobres sorjes festejavan *nada*
menos que á la currutaca del seu sargento...

Aquest los dirigeix una espantosa mirada y 'ls
dos soldats, tornant á saludar, s' allunyan rápi-
dament.

Pero quan son davant del Principal s' aturan,
y mirantse l' un al altre 's dihen aixís:

—¿Sabés qué pienso? Que el sargento nos va á
arrestar.

—Yo temo otra cosa.

—¡Pues qué, recorcho! ¿qué puede hacer más?

—¡Que *mus* fusile!

MATÍAS BONAFÉ.

LA NIT DE SANT JOAN.

La nit de Sant Joan es una de las fetxas, per
mi, més memorables.

Aquest nit fa cinch anys que va morir-se'm la
sogra, de resultas d' un tip de coca; y precisament
aquesta nit mateixa compleixen tres anys... que
'm va fugir la dona, ab un sargento de caballería.

—Vaja, adió, Layeta, adió. No t' amohinis ab aixó de no poguer pagar lo lloguer. Lo que has de fer es venir sovintet... y, ja ho sabs, á aquesta hora la Llucia may hi es.

Y aquesta es l' hora que no li vista més, á Dèu gracias.

(Un tranquil.)

A mí, lo qu' es la nit de Sant Joan no 'm porta més que perjudicis. Jo no sè qué dimoni fa la gent aquesta nit...

Quan me llevo l' endemá y me 'n vaig al camp, trobo tot lo blat aixafat y fet malbé.

L' altre any ¿qué dirían que vaig trobar'hi? ¡Una cotilla!

(Un pagés)

Aquesta nit fa anys que vaig treure la primera... pesseta de la butxaca... dels altres.

(Un rata.)

«Nocha ¡mach! nifica
nocha sin part...»

(Un Euterpense.)

Si cada nit fós vervena... ab un any ja podria retirarme...

(Un que ven cocas.)

Lo qu' es las vervenas per mí son detestables.

Cada any, ab aixó de las funcions mónstruas, traballo dugas horas més, y guanyo 'l mateix.

(Un cómic.)

Cada any per aquesta diada acostumo anar en cotxe... ó carretó. Y de franch... que hi vaig...

(Un borratxo.)

¡Bè trigan prou á caure aquestas dotze!

Fa tres horas que tinch los paperets á la mà per tirarlos al jibrell... Mentres no fassi com l' any passat que, esperant que toquessin, vaig quedar-me adormida...

(Una soltera.)

Per mí tot aixó son romansus...

Quan era soltera tenia per costum fer aixó de 'l ou cada any, y cada any me sortia 'l mateix barco. Vaig esperar mes de set anys que vingués un mariner per damanarme... y si ara no 'm caso ab un escombriayre... estich certa que 'm quedo per vestir sants.

(Una casada)

Jo també tinch la costum cada any de fer aixó del ou; únicament que per compte de llensar l' ou... me 'l bech.

(Dibuixos de Mariano Foix.)

—Tè, tè y tè...! ¡Pillet, arrastrat...! ¡Hont s' es vist á aquesta edat anar ja darrera de las mossas...! Al últim vindrias á ser lo mateix que ton pare... ¡Jo 't juro, á fé de Llucia, que te la trauré aquesta taleya!

¿Qué dirían que va sortirme l' any passat?
¿Veritat que no ho endevinarían?

Pues va sortirme una *pansa* als llabis, tal vegada perque 'm vaig beure l' ou ab alguna repugnancia.

LLUÍS SALVADOR.

ASSUMPTOS D' ENAMORATS.

—Si m' estimessis Marieta,
tan com jo t' estimo á tú,
no 'ns privaría ningú
de que fossis ma prendeta.
Fins no volguentho ton pare,
podrias fugir ab mí,
y després, ben lluny de aquí...
—¿Nos casaríam?—No encare.

—Lo mateix que 'ls aucellets,
al camp tindríam lo niu,
y escoltant son cant festiu
passaríam bons ratets;
y visquent... la cosa es clara,
en tal dolsa pau y unió,
¿sabs que envejaría jo?
—¿Potser casarnos?—No encare.

—Lo fruyt dels nostres amors
voldría veure en tos brassos,
per estrenyer més los llassos
que unirían nostres cors,
y sempre aymantnos com ara
á ser vells arribaríam...

—¿Y encare no 'ns casaríam?
Nó, María, nó; no encare.

A. ROSSELL.

ESPECTACLES Y NOVEDATS.

LA NOVILLADA DEL DIUMENJE.

Hi ha corridas trágicas, n' hi ha de dramáticas y també se 'n contan de cómicas. La del diumenje va ser de las últimas.

Badila, Amaré y Marulla semblava que havian fet una aposta á veure qui faría riure més al públich, y tots tres van sortir ayrosos del empenyo.

Fins las vacas y torets dupto que vajan morir de cap estocada: jo crech que 's van morir de riure.

LO GLOBO CAUTIU.

Es un espectacle deliciós lo de elevarse y dominar desde las alturas lo panorama de Barce-

lona. Los vols de coloms al veure 'l globo 's desbandan avergonyits y esparverats. Y lo primer que se li acut al viatjant aereo, es la següent idea:

—¡Qué bè s' hi está aquí dalt! ¡Y ab quin gust m' hi faria una torreta ab jardí per passarhi l' istiu!

En la primera ascensió, realisada 'l dijous de la senmana passada va elevars' hi un capellá, en representació del bisbe... y á pesar de aixó no va haverhi cap desgracia.

Lo dijous las teulas més altas no varen ser las de las teuladas, sinó la que duya aquell capellá del globo.

Una altra idea: ell es lo capellá que aquell día va acostarse més á la divinitat.

En casi totas las ascencions s' elevan senyoras y senyoretas, lo qual parla molt en favor de la intrepidés de la més hermosa meytat del género barceloní.

Un gendre deya ab molta alegría:

—Es la primera vegada que perdo de vista á la mèva sogra.

Un enamorat deya á un amich seu:

—Mira, mira la mèva xicota.

—¿Quina es?

—Aquella del sombrero de palla, que ara s' enfila ab lo globo.

—Alsa amigo, noy, picas molt alt.

Un poruch que s' enfilava per compromís, va colocarse al costat de la portella del paner.

Es lo qu' ell deya:

—Si m' arribo á marejar, obro la portella y 'm poso á correr.

La companyia del globo cautiú ha nombrat advocat de l' empresa, ab dret d' efectuar totas las ascencions que tingui per convenientes, al senyor Tort y Martorell.

Si tots los que s' elevan fossen com ell, las ascencions que avuy costan un duro, podrian ferse á pesseta y l' empresa s' hi faria rica.

El *Barcelonés* dedica un article al globo cautiú, en qual article s' hi llegeixen los següents párrafos:

«Apropósit: tinch una altra idea que mereix ser presa en consideració.

»La idea pot convertirse en projecte, y aquest en realitat, si 'ns unim uns quants joves engarsats en inglesos y de cor valent.

»Lo plan consisteix en elevar lo globo. pendre ayre y emportarse 'n darrera á aquest planeta, y al arribar á un altre món més gran y més rich empenyarnos la Terra, si no hi ha qui la compri.»

M' hi jugo 'l cell que aquest article es degut á la ploma del arcalde.

La idea d' empenyarse la Terra, únicament pot tenirla D Francisco de Paula Rius y Taulet.

En resum: lo globo cautiú es un dels principals atractius de la Exposició universal, y fins ara, sempre que 'l vent ho permet, las ascencions s' efectúan l' una darrera de l' altra

La empresa del globo te una altra ventatje: no ha de gastar diners ab anuncis. Al elevarse la bomba sobre Barcelona 's divisa desde tots los terrats y desde 'ls principals carrers y plassas.

Y ¿quin es lo barceloní qu' en tals moments no

pensa:—¡Y que m' agradaria, ara com ara, trobar-me allá dalt!..

FERRO-CARRIL AMERICÁ.

Lo trobaran en lo Passeig de Pujadas.

Consisteix en una serie de curvas y una wagoneta que rellisca rápidamente, pujantlas y baixantlas ab espantosa rapidés.

La impresió que produeix lo viatge es deliciosa, sobre tot, si un se llena per aquellas pendents al costat de una xicota ben caya.

GLORIETA BARCELONESA.

No deixin de visitarla.

Es un *chalet* senzill, situat darrera del Palau de la Industria, á poca distancia del pont que condueix á la secció marítima.

Los Srs. Carrió germans varen ferme probar los vins, licors y fiambres, y jo 'ls responch de que son inmillorables. Y en quant als préus, económicos, com los que regeixen ordinariament fora de la Exposició.

A las onze del dematí lo sol se despedeix de la Glorieta y en cambi reb la marinada de primera má; per lo tant, aquell siti reuneix totas las comoditats imaginables.

LA FONT MÁGICA.

Es de un gran efecte. Las gotas d' aygua 's converteixen en una pluja de brillants, esmeraldas y topacis, que si fossen de debó n' hi hauria prou per pagar lo déficit de la Exposició que no será flux.

FIERAS.

Dimars á la *menagerie* Redembach va donarse menjar á las serps, que van atracarse de pollastres, conills y coloms.

Las serps no menjan més que cada tres mesos; pero menjan bó.

Fan com lo govern que cada trimestre presenta 'l talò de la contribució.

Lo Sr. Espinosa ha tornat á entrar á la gambia dels lleons, atrayant ab tal motiu una gran concurrencia á la *menagerie* Bidet-Alexiano.

Un espectador descontentadís, deya aquest día:

—Vaya, á mí ningú m' ho tréu del cap: aixó es una camama.

—Y donchs ¿qué voldria vosté?—va dir un entusiasta del Sr Espinosa.—Petser li agradaria que se 'l menjessin.

—Tan com aixó no senyor; pero al menos que li clavessin alguna esgarrapadeta.

PEP BULLANGA.

PRINCIPAL.

Apenas termina la companyia infantil los seus compromisos comensa á funcionar en *Holden* ab los seus fantoches.

Li desitjem bona fortuna.

LICEO.

Unica ópera de la senmana, després dels anun-

cis y successius aplessaments de algunes altres: *Mefistófele* de Boito. No parlém de la primera representació que no sè perquè, va sortir

un poquito desigual.

En la segona, donada 'l diumenge, la Borelli va cordarse bè las sandalias y en Gayarre va calsarse las botas, sobre tot en las dos romansas, la del acte primer y la del quart, aquesta última cantada ab una maestria, un bon gust y un sentiment, que hasta 'l crítich del *Diluvi* va entussiasmarse.

Y com la Steinbach y en Vidal van portarse molt bè, y l'orquestra, baix la direcció del mestre Goula, va fer primors, vels'hi aquí que tothom va sortir contentíssim del teatro, en lo qual, siga dit entre paréntesis y per més que res tingui que veure ab l'art lírich, no hi falta més que un bon ventilador.

¿Cóm no pensa ab un aparato tan esencial la Sra. Junta de Propietaris?

ROMEA.

Los actors de la companyia catalana, constituïts en *Societat artistica* continuan funcionant en aquest teatro, desenterrant algunas de aquelles obras que com *La aldea de San Lorenzo* y *La cabaña de Tom*, tenen ganxo y portan gent.

Desitjo á tan apreciables artistas lo major éxit en sa empresa.

LÍRICH.

S' está representant *El sombrero de copa* qu' es una comedia deliciosa, ab tipos bè dibuixats, plena de situacions cómicas y empedrada de xistes, de aquells que brotan sempre en abundancia de la ploma de 'n Vital Aza.

Pero ab tot y l' éxit de l' obra, la gent ronseja.

Y es que 'l *Teatro Lírich*, apart de estar situat á tanta distancia de Barcelona, es lo més impropí pera representarhi comedias. Si un no troba una fila bè adelantada, si t'è bona vista ja veu als actors; pero per bon oïdo que tingui no 'ls sent.

ESPANYOL.

La campana dell' Eremitaggio es una verdadera ópera cómica italiana, que se sembla molt á las antigas sarsuelas. Las pessas serias alternan ab una qu' altra de carácter festiu; y l' assumpto, molt senzill, dona lloch á un argument d' escassa importancia.

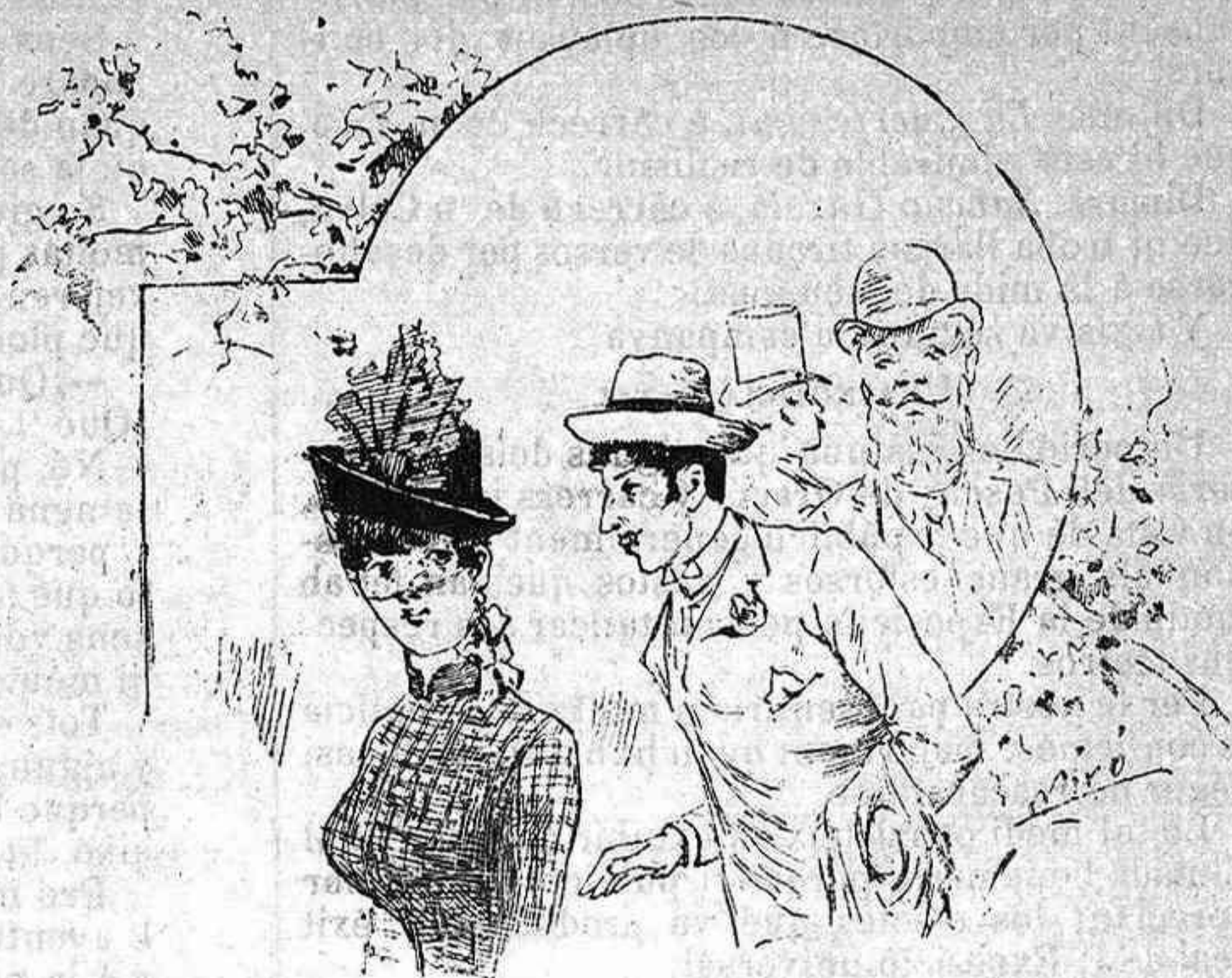
Apesar de que 'l públich avuy día prefereix la picantó de l' opereta francesa, es just consignar que algunas de las pessas del mestre Sarria, concebudas ab expontaneïtat y treballadas ab gust y verdader conexeïment de l'orquestra, foren aplaudidas calurosament.

Citarém entre las més notables una cavatina de tiple y un final molt alegre y mogut en l' acte primer. Sobressurten en lo segon un terceto de tiple, contralt y barítono, y un duo de barítono y baix de carácter cómic. Y en lo tercer se fan aplaudir un altre duo de barítono y baix, un duo de tiple y tenor y un excelent concertant.

Alguna de aquestas pessas tingué de repetir-se.

En la execució 's distingiren la Sra. Delmeglio y 'ls Srs. Tosi y Poggi.

DE PASSEIG.

—Avuy que la veig soleta, podria donarme 'l bras...
—Fassi 'l favor d' apartarse... ¿que no veu qu' ell vè al detrás?

TÍVOLI.

La *great attraction* d' aquestos días ha sigut la presentació de la bailarina *Carmencita Dausset*, una flamenca originalíssima y sumament simpática.

Dotada d' una figura distingida y graciosa en grau superlatiu, la seva aparició en la escena ja li val un triunfo.

Pero quan comensa á ballar y á donar voltas, vinclantse com un jonch, estirantse, ajupintse y donant unas *pataditas* intercaladas ab molta oportunitat, l' entussiasme del públich se desborda y, á pesar de ballar sola, li sembla veure en la simpática *Carmencita* tot un món coreogràfic.

¿Qué balla? ¿cóm balla? ¿quí li ha ensenyat aquest estil? No ho sè. La veritat es que la seva gracia y la seva figura dominan al espectador més enemich de brinco y giravolt. La *Carmencita Dausset* es una especialitat, t'è personalitat propia: no pot compararse ab ningú ni dirse d' ella que ho fa com aquesta ó com aquella altra. De *Carmencitas* no n' hi ha més que una: la del *Tivoli*.

NOVEDATS.

Excelsior y més *Excelsior*.
Y entradas y més entradas.

CATALUNYA.

Hi he vist últimament *La alondra y el gorrión*, híbrida barreja de ternura y espatotxaditas cómicas, que se salva gracias á la excelent execució de la Valverde, la Rodríguez y en Miralles. En *El reverso de la medalla* hi están deliciosos la Valverde y en Rubio.

Res dirém de *El marqués de Pimentón*, bufonada que ab sas contorsions, s' escapa de las esferas del art. Lo públich hi riu; pero ¿ab qué no riu lo públich?

CALVO Y VICO.

Poch ha viscut *El suicidio de Werther*.
Sigali la terra lleugera.

***

En *La muerte en los labios*, al igual qu' en lo *Sullivan*, los dos actors van treballar plegats, rivalisant per emportase'n los aplausos del concurs.

Dilluns: *La muerte civil*, á càrrech de 'n Vico, que hi está admirable de realisme.

Dimars: *Sancho Garcia*, á càrrech de 'n Calvo, que hi troba llargas tiradas de versos per desahogarse á la mida del seu gust.

Y aixís va seguint la campanya.

UNA NOTICIA FATAL.

Un periódich insinúa que alguns dels empresaris del Paseig de Gracia y carrers immediats, en vista de que 'l públich generalment no correspon als grans esforços y gastos que han fet ab motiu de la Exposició, pensan tancar sos respectius teatros.

Per la nostra part sentiríam molt que la noticia 's confirmés, majorment quan hi ha un medi casi segur de rescabalar-se.

Lo tal medi consisteix en exhibir diariament al Ciutadá benemérit, perque 'l públich pugui anar apreciand los efectes que va produhintli l' éxit real de l' Exposició universal.

L' espectacle podria anunciar-se ab un títul llamatiu, com per exemple:

«*Lo desinflament de un arcalde.*»

N. N. N.

LO PRIMER AMOR.

Explicava un cert senyor en una tertulia un dia que res al món coneixia tan pur com lo primé amor.

—«En ell, deya ab gran afany, no hi ha res fals ni fingit, tot surt del fondo del pit sense trápalas ni engany»

Lo primé amor es la vida, lo consol, lo benestar quan se saben estimar ab passió que no es fingida.

Y si un dels dos que s' estiman té algun mal, tots dos pateixan

UNA...

Me van dir que á Barcelona faría una fortuneta... y ab tres senmanas que hi soch no hi guanyat una pesseta.

l' un, del altre, may se deixan y junts s' alegran y 's miman...

Sens dupte, lo bon senyor encare anava á seguir quan de prompte 's va sentir en la sala un débil plor.

Se giraren al moment moltas personas, y ab pena vejeren, ¡ay! una nena que plorava amargament.

—¿Qué tens? li van preguntar.

¿Qué 't passa? ¿Qué 't trobes mal?

—No, pro... ¡m' han dat un cop fatal!

la nena va contestar,

perque al sentí á aquell senyor lo que fa poch ha explicat sens volerho he recordat al mèu desgraciat amor.

Tots calmaren sos afanys y algun que altre se n' enreya perque la nena que deya aixó... ¡tenia sis anys!

Pro n' obstant molts van voler l' aventura proseguir

y á la nena li van dir

que 'ls expliqués *cóm va ser*.

Y ella ¡prou se resistia!

pro inútil, no va podé y al últim los hi digué ab trista melancolia:

—¡Jo 'ls creya més bèn entesos!

Mon amor no es cosa nova:

era un gos de terranova

que tenia quatre mesos.

J. LAMBERT.

Ideas de D. Joan Mañé y Flaquer:

Dirigeix fa dos diumenjes unas cartas intimas y familiars á D. Eusebi Güell y Bacigalupi, contantli fets de la vida del seu pare, l' eminent economista D. Joan Güell y Ferrer, y en la última de las cartas publicadas, diu lo següent:

«Avuy es cosa admesa entre 'ls fisiologistas y moralistas que 'ls homes de valor se semblan més á las mares que als pares; per aixó raras vegadas, molt raras vegadas, lo fill de un gran home alcanza en la historia l' altura del que li doná 'l sèr. *Non bis in idem* Aquesta lley no falta en la familia del seu senyor pare.»

Reflexió que 's farà D. Eusebi Güell:

«Lo mèu pare era un gran home .. Luego jo...» ¡Gracias per l' obsequi, Sr. Mañé.

Durant un dels molts concerts que dona la cobla de 'n Rodoreda, devant del emicicle del Palau de la industria, un extranger, amich mèu estava patidifús.

—¿Li agrada aquesta música? vaig preguntarli.

—No li puch respondre—'m va contestar—ara no escolto; miro... y reflexiono.

—¿Y 's pot saber lo qué reflexiona?

—No hi ha inconvenient: al contemplar uns instruments tan enllacats y tan bruts, no 'm dono compe de que aquesta sigui la terra del blanch d' Espanya.

Un periódich local revela un dato curios.
Ha quedat llest lo monument á Colón
Peró ha quedat un deute de 60,000 duros.
¡Vaya uns deutes compromesos!
¡Mirin senyors que aixó es gran!
Per honrá al gran navegant
l' hem entregat... als inglesos.

No hi ha remey per nosaltres.
Totas las plantas tenen un insecte ó altre que
las destruheix.

Lo blat tè la llagosta.

Las patatas tenen la dorofera.

La filoxera 'ls ceps.

Ara 's comensavan á fer plantacions de una
planta nova de molt porvenir, lo *ramí*, y ha sortit
desseguida una aranyeta que l' escarbota y 'l
mata.

Si aném seguint aixís l' home haurá de fer un
pensament y resignarse á viure de insectes.

L' altre dia estava sentat en un pedrís un moro
de aquells que venen quincalla, fent trincar una
moneda.

Passo, me 'l miro, y ell al veurem—devia ins-
pirarli confiança—s' aixeca, se m' acosta, y en-
senyantme la moneda—era una pesseta—'m pre-
gunta:

—Señor ¿estar buena?

Apenas la miro, la veig groga com si tingués
un principi de fel sobreixit, y li responch:

—Nó señor; es falsa.

Lo moro balancejant lo cap ab tristesa, ex-
clama:

—¡Estaba escrito!

Per tranquils los belgas.

Un periódich de aquella nació anuncia la cele-
bració de un concurs de mentidas, en lo qual se-
rán premiadas las tres butllofas més tremendas
que 's presentin.

Part hi vull.

Y aquí van las tres *bolas* que L' ESQUELLA DE
LA TORRATXA, presenta al certámen belga:

Primera: La Exposició universal de Barcelona
saldará ab grans beneficis

Segona: D. Manuel Girona ha fet vot de po-
bres, ingresant en un convent de cartuixos (en-
tenguis bè: no confondre *cartuixos* ab *cartutxos*.)

Tercera: D. Francisco de Paula Rius y Tauler
s' ha afeytat las patillas.

Y ara que 'm donguin lo premi.

Segons los últims figurins de París, en los ves-
tits de la próxima temporada hi predominarán los
colors verts.

Ja 'm sembla que veig á las nenas macas fent
competencia als plátanos de la Rambla.

Y als joves que fan l' òs, entussiasmats ab lo
vert:

—¡Ay senyoreta! Me la menjaría!

Las mamás:

—¡Burro!

Demá, vervena de Sant Joan, quedarán oberts
durant tota la nit los Jardins del Parch.

Los seus propietaris, que son tots los ciutadans
de Barcelona, podrán entrarhi, afluixant una
pesseteta.

Si hi ha coros, música, fochs artificials y font
mágica, conforme diuhen los anuncis, menos
mal.

¡BON DÍA!

—¡Jesús, María, Joseph!
¿Qué tocan ara? ¿las nou?
Tai demati que 'm semblava
y tè, á la quenta es que plou...

Cosas de la casa gran.

Sembla que hi ha la idea de conservar interi-
nament l' alumbrat eléctrich, á reserva de do-
narli després carácter definitiu per medi de su-
basta.

La llum eléctrica podrá ser molt clara; pero lo
qu' es aquest procediment me sembla molt fosch.

¿Qué n' hem tret de la visita de la Còrt á Bar-
celona?

S' havia dit que 's derribaría 'l Baluart de las
Pussas y allá está més ferm que may, enganxat á
Atarassanas, y proclamant que tè molt malas
pussas.

S' havia assegurat que 'l ram de Guerra faria
desocupar los pabellons y quartels del Parch,
ahont está instalada la Exposició, y á dintre del
Parch s' hi veuhen casi més calsas vermellas que
negras.

S' havia comensat ab gran entussiasme á tirar
á terra algunas casas del carrer del Consulat, per
obrir lo carrer de Reforma; y allá s' han quedat
las casas desmoronadas; pero fermas é imperté-
rritas.

¿Qué n' hém tret de la visita de la Còrt á Bar-
celona?

—¿Qué n' hém tret? Molts quartos de la but-
xaca.

Lo Sr. D. Lluís Domenech ha dimitit lo cà-
rrech de arquitecto director del edifici Café-Res-
taurant del Parch.

Diu que 'ls fondos escassejan,
que 'ls contratistas reclaman,
y ara qu' es fora la reyna
D. Francisco 's diu *Andana*.

S' ha parlat seriament de rebaixar lo preu d'
entrada á la Exposició.

Los patrocinadors de la rebaixa proposan que
la pesseta que avuy se paga, quedi reduhida á dos
ralets.

Fins que 's realisi la idea que 'l caricaturista
de *La Campana de Gracia* proposava l' altre dia:

ENSAIG.

*¡Alma mia de mi vida,
dia y noche yo batáaaallo...!
En sent á doná aquest do,
no hi ha més, sempre m' encallo...*

que 'ls membres del consell surtin pèls carrers passejant uns grans cartelòns ab uns rétolos que diguin: —¡A rall!—¡¡A RAL!!—¡¡¡A RAL!!!

No 's pensin: *todo se andarà.*

Un punt de vista de l' actual Exposició, formulat per un extranger que n' ha seguidas moltes.

—La Exposició universal de Barcelona es la més cómoda del món.

—¿En quin sentit diu aixó?

—En lo sentit de ser la Exposició universal en que hi ha hagut menos empentas.

Sembla que 'ls numerosos cantants que van pendre part en lo solemne *Te-Deum*, que va cantar-se á la Catedral lo dia de l' arribada de la reyna regent, aquesta es l' hora que no han cobrat un quarto.

Un d' ells s' exclamava:

—¡Ara haguessim de torná' á cantar-lo!

—¿Qué farián?

—¡Desafinaríam!

Un dupte se m' ocorre, y 'l someto humilment al ilustringrat criteri del venerable bisbe Catalá:

Un *Te-Deum* cantat en tals condicions, es á dir, un *Te-Deum* que 's contracta y 's queda á deure ¿quin efecte produheix? Un cop arriba al Cel ¿l' admeten com á bó?

Lo bisbe Catalá está en lo cas de discernirho, siquiera perque 'ls monárquichs sápigán á qué

atenirse y compreguin lo valor y la importancia de certs obsequis tributats á la soberana.

Haventse de efectuar obras á la Catedral de Sevilla, s' ha buscat la manera de reunir fondos. Y al efecte, no s' ha trobat res més á propòsit que donar una gran corrida de toros.

Los toreros treballarán de franch: Miura regala dos toros; Benjumea dos més: y las senyoras de l' aristocracia s' encarregan de las monyas.

Ja no falta sinó que 'ls canonjes del cabildo se sortejin, per veure á quin d' ells li toca fer lo salt de la garrotxa.

Als Estats Units acaba de plantejarse un nou sistema per executar las sentencias de mort.

Res de forca, ni de garrot, ni de guillotina.

Los reos serán executats eléctricament.

Edisson va ser invitat á posar sa facultat inventiva al servey de aquesta aplicació eléctrica; pero 'l gran inventor va excusarse, dihent:

—Jo vull l' electricitat per donar la vida y no la mort.

Molt bèn respost.

En una fonda de sisos.

Lo mosso.

—¿Qué vol per postres?

—Portim formatje.

—¿De quin lo vol?... De Holanda..... de Gruyera .. ó de Mahò...

—De Mahò.

—¿Y vosté?—pregunta 'l mateix mosso á un altre comensal. ¿Tambè 'l vol de Mahò?

—Nó, que déu ser massa groixut. A mí pórtime 'l de *rajola*.

Un xitxaretlo s' ha enamorat de una minyona que te poch de guapa; pero moltíssim d' elegant.

Un amich li observa que no ha tingut prou gust.

—Veurás, respon lo jove, ja sè que no es guapa; pero vesteix tan bè...

—En aquest cas, respon l' amich, no diguis á ningú que t' has enamorat d' ella.

—¿Donchs de qui?

—Del talent de la modista.

Surten uns militars á cassera, y un tinent, sense volerho fer, en lloch de tirar á una llebra que acaban de alsar los gossos, venta una perdigonada á la cuixa del capitá.

—¡Mosca! diu lo capitá posantse la ma sobre la ferida.

—Dispensi, exclama 'l tinent, ha sigut sense advertirho.

—Ja m' ho figuro; pero miri, sense advertirho, en lloch de cassar una llebra ab una mica més cassa un ascens.

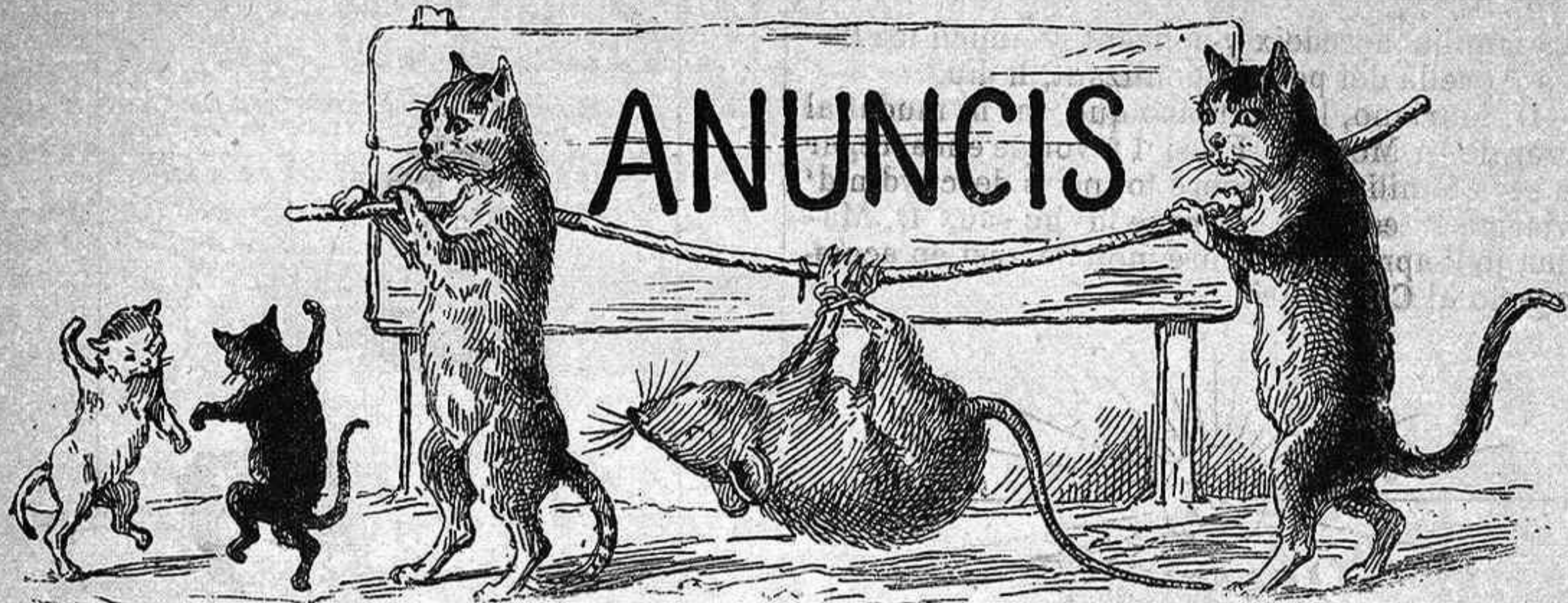
D Mariano está molt mal: lo metje diu que no 'n sortirà.

En aixó 's presenta un amich de la casa y diu á la familia:

(Continua á la página 400.)

LOPEZ-EDITOR. Llibreria Espanyola: Rambla del Mitj, número 20, BARCELONA.

GUIDE DE BARCELONE ET SES ENVIRONS

EN ESPAÑOL, Ptas. 3'50. — EN FRANÇAIS, 4 Frs.

COLECCIÓN CONTEMPORÁNEA
Volumen 6

UN DRAMA AL VAPOR
POR
JUAN TOMÁS Y SALVANY
Ptas. 1.

PAUL DE KOCK

EL AMOR POR LAS CALLES
Un tomo en 8.º con cubierta
al cromo, Ptas. 1.

LA CASA MALDITA

NOVELA ORIGINAL

POR

D. F. J. JIMÉNEZ HUERTAS

Un tomo en 8.º con cubierta
al cromo, Ptas. 1.

EL AMOR COMO ES ÉL

POR HOUSSAYE

Forma un elegante tomo en 8.º con una preciosa cubierta al cromo, Ptas. 1.

BIBLIOTECA UNIVERSAL

Ptas. 0'50 el volumen

TOMOS	TOMOS	TOMOS	TOMOS
Romancero del Cid. 1	Schiller. 40-68-69	Las noches de Alfredo Musset. 76	Ollantay.—Drama en verso quechúa. 106
La Celestina. . . . . 2 y 3	Eusebio Blasco. 41	Poesías asiáticas. 77	Diderot.—La religión. — No es un cuento. 107
La Edad Media. 4	Victor Hugo. 42-44-88	Hamlet. 78	Sófocles.—Filoctetes (tragedia.)—Juvenal (sátiras). 108
Fray Luis de León y S. Juan de la Cruz. 5	Poesías mejicanas. 45	El Lazarillo de Tormes. 79	Goethe-Fausto. . . . . 109 y 110
Poesías alemanas. 6	Melo. 46-47-49	Romeo y Julieta. 82	Modelos de lit. china. 111
Proudhon. 7	Campoamor. 48	Legendas y tradiciones. 83	Otelo el moro de Venecia. 112
Romancero morisco. . . . . 8 y 10	Mesonero Romanos. . . . . 51 y 52	Poemas gaélicos. 84-85-90	Aventuras de Arturo Gordón Pym. 113
Cervantes. 9	Bossuet. 53	Rafael. 86	Virtud al uso y mística á la moda. 114
Herculano. 11	Mirabeau. 54	Séneca (tragedias). 87	Obras escogidas del P. Feijóo. 115
Espronceda. . . . . 12 y 19	Eurípides. 55	El Cántico de Navidad. 89	Plauto y su teatro. 116
Goethe. 13	Voltaire. 56	Antología Griega. 92	Miscelánea de Autores Españoles. 117
Larra. . . . . 14 y 15	Victor Balaguer. 57	El Pacto Social. 93	Poesías sueltas de don Manuel Quintana. 118
Romancero caballeresco. 16	Escritoras españolas Tarass Boulba. 58	La Musa Elénica. 95	Miguel de los Santos Alvarez.—Tentativas literarias t. 1.º 119
Tesoro de la poesía castellana. 17-18-20-22-30	Poetas americanos. 60	El Diablo Cojuelo. 96	Miguel de los Santos Alvarez.—Tentativas literarias. 120
Dante Tasso-Petrarca. 21	Jovellanos. 61-80-81	Cantares populares. 97	
Tirso de Molina. 23	Poetas contemporáneos. . . . . 62 y 64	Poesías ascéticas y religiosas. 98	
Calderón de la Barca. 24	Lord Byron (poemas) 63	Terencio (comedias) 99	
Fray Lope de Vega. 25	Ventura R. Aguilera. 65	D. Alvaro de Luna. 100	
Zorrilla. 26	Marco Polo. 66	Yámicos.—Lázaro. 101	
Quevedo. 27-36-91-94	Cristóbal Colón. 67	El Arco-Iris. 102	
Soulié. 28-32-43-50	El Universo en la Ciencia. 70	El día de fiesta por la mañana y por la tarde. 103	
Balzac. 29	Poesías inéditas de Calderón. 71	María de Zayas y Sotomayor (novelas). 104	
Santa Teresa. 31	Argumento de Amadis de Gaula. 72	Tirso de Molina.—El Burlador de Sevilla y Convidado de Piedra. 105	
Alarcón. 33	Lope de Vega (novelas.) 73		
La perfecta casada. 34	Demóstenes y Esquines. 74		
D. Ramón de la Cruz. 35	Fabulistas extranjeros. 75		
Moratin. 37			
Lope Nieto de Molina. 38			
Castillejo. 39			

NOTA.—Tothom que vulga adquirir qualsevol de ditas obras, remetent l' import en llibransas del Giro Mútuo, ó bé en sellos de franqueig, al editor Lopez, Rambla del Mitj, 20, Barcelona, la rebrá á volta de correu franca de port. No responem de extravíos, no remetent ademés 3 rals pèl certificat. Als corresponsals de la casa se 'ls otorgan rebaixas.

—¿Me volen permetre qu' entri á veure 'l pobre malalt? Vull donarli l' última proba de carinyo.

La familia accedeix y aplicant l' amich los llabris á l' orella del pobre agonitzant, li diu:

—D. Mariano, li participo que m' hi mudat al carrer de 'n Mónach. Fassi 'l favor de encarregar á la seva familia que sobre tot no 's descuydin d' enviarme l' esqueja. Perque ja ho sab, D. Mariano, jo l' aprecio, y tindrè molt de gust en acompanyarlo al Cementiri.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA-CONVERSA —*Ma ca-ri.—Na-no.*
2. ID. 2.ª—*Vi-la.*
3. ENDAVINALLA.—*La forma.*
4. ANAGRAMA.—*Caixal-Calaix.*
5. TRENCA-CLOSCAS.—*Vista-alegre.*
6. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Petronila.*
7. PROBLEMA.—

$$\begin{array}{r} 9 + 9 = 18 \\ 27 - 9 = 18 \\ 2 \times 9 = 18 \\ 162 : 9 = 18 \\ \hline 200 \end{array}$$

8. GEROGLÍFICH.—*Com més comedias, menos dramas.*

XARADA-CONVERSA.

I.

—¿Que vindrás demá Tomás?
—No hu crech pas, Don Valentí,
puig acaba de morí
la dos-terça d' en Colás.
—¿Qué vols dir la que hu venia
al carrer de la Mercé?
—Just; y que també vingué
al total de la Gran-via.

Li surti á la quart un grà
que li dava molt neguit
y al poble que 'ls dos hem dit
se 'ls acabá d' agravá'.

J. M.ª BERNIS.

II.

La primera es part del cos,
dos es nota y tres vocal,
y en certs rius es perillós
trobarse un barco ab total.

A. GIBERT.

ANAGRAMA.

En lo tot de ca 'n Germán,
daurador de lo millor,
un total de una total
vaig trobar y era tot d' or.

PEPE RAMOGOSA.

MUDANSA.

Com que tot, crida en Marsal,
y 'l seu fadrí s' acalora,
tan que un cop la regadora
li tirá y hasta un total.
Mes coneixent lo seu mal

LA NINYERA.

—¿Qué has fet aquí al devantal?
Digas... ¿qué has fet, putinè?
Si un altre día no avisas,
veurás com t' estobarè.

gran penitencia va darse,
puig prompte van adonarse
que sense dir ni un sol tot,
desesperat lo xicot
á un tot de tot va tirarse.

JOSEPH ABRIL.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 7.—Vocal.
- 2 3.—Mineral.
- 1 2 3.—Part del cos humá.
- 1 8 3 8.—" " " "
- 6 6 8 4 8.—Certs animals ne tenen.
- 6 5 2 4 2 3.—Nom de dona.
- 1 5 1 7 6 7 8.—" "
- 1 2 3 4 5 6 7 8.—" "
- 1 2 3 2 4 5 6.—Grau militar.
- 1 7 3 5 3 8.—Fruita
- 8 4 5 6 6.—Adorno.
- 1 2 3 4.—Instrument de música.
- 3 7 4.—Nom de un riu francès.
- 3 5.—Nota musical.
- 4.—Consonant.

MATA-MORTS

PROBLEMA.

Dividir la cantitat 144 en quatre parts de manera que la primera sumada; la segona restada; la tercera multiplicada y la quarta dividida, per un mateix número, donguin totes igual resultat.

J. S. y P.

GEROGLÍFICH.

×
LA
+
TOT
H
OM
IVI

J. T. ANGUILA

BARCELONA:

Imp. de Lluís Tasso Serra, Arch del Teatro, 21 y 23.